

Mees ja naene ellawad praego weel (1819) ja ellawad Jummalala auuks ja heaks õppetusse määrgiks teistele, ja ehk kül mollemad on Jummalat kartmas, siiski näiks naest ehk suurema hõlega weel Temma pole hoidwad, kui meest ennastki.

Agga ehk kallewi-kudduja olli peäle selle, et naese süddant mõtles põrata, temma parrast wahhest weel ka teise sü al. Ehk ta püdis wahhest wäggise naest teie sata. Sest ei sada nisuggune püüdminne ei ia head; ja ehk süddamel kül halle nähjes, et Jummalala armo ja head ei tahheta, egga moisteta, mis rahhiks tarwis; ärra siiski surest püa, waid ja agga palwesse ja jätta Jummalala hõleks. Agga sinno püüdminne olgo armastus, tassane meel, allandus, kannatus, õigus ja truus, ja mis on nendesarnatsed, et sa seddasuggust, kui sedda õiget usso wilja, üllesnäitad. Wata, sellega sa woidad süddamed ärra, olgo kuigi korwad, auustad Jummalat omma Issandat, ja saad pea leidma, et Temma isse päwa ja tundi iggast süddamest ärra kül teab, sedda Temma ärranäinud, ja sinnagi saad rõmustama ja rõmo kitust Temmale laulma, kelle arm on lõpmata, ja saad Issandat nendegi parrast tännama, kellest sa ei lootnud middagi. Agga püad sinna wäggise, wata, siis saab teise südda sinno peäle tiggedaks, ja ei mõo sanna sinno suust siis ennam, ja olgo kül ehk keigearmsam.

Ja selle parrast hõia peälekäimast; hõia omma tahtmist taggaaiamast.

Üks luggeminne pühhasst Apostlist Joannesest, mis Eusebius kirja on pahnud.

Pühha Apostel Joannes läks omma wanna ea sees, Piiskopide palwe peäle, monda koggobust üllewaatma, ja sedda teed käies, leidis temma üht noort meest, kelle palle näggo jo head tunnistas; agga ei olnud temma weel mitte ristinnimesseks sanud. Joannes pallus tedda waimolikko juhhatamise parrast, übbe koggodusse Õppetaja hõle alla. Noor mees sai nüüd õppetusse alla ja parrast ka ristitud ja ellas monne aasta wägga hästi, ja nenda kui õige ristinnimesse kõhhus on. Agga maailm tombas tedda jälle omma wõrkude sisse, ja luggu sai temmaga pahhemaks kui ollige, ennego temma ristinnimesseks sanud, ja nenda kui, Jummal parrago, keikist nähha, kes on armo sanud, agga wanna tee peäle jälle taggasi wõtwad pöördä. Ja Issand isse ütleb, et rojane Waim, kui ta innimessest wälja on läinud, monne aia parrast seitse teist waimo ennesega wõttab, kes furjemad on tedda ennast, ja kui temma omma kotta jälle tulleb, kust ta on wäljaläinud, ja mis temma leiab luaga pühhitud ja ehhitud ollemast, et selle in-